

standard.sk (6.6)

URL adresa webu: <https://standard.sk/>

Skóre udelené komisiou: 6,6

Posudok vypracoval: Pavol Hardoš, PhD. (aktualizácie: 7. 12. 2023, 3. 6. 2024, 29. 7. 2024, 2. 4. 2025)

Upozornenie: *Posudok je osobným vyjadrením konkrétneho člena komisie k predmetnému webu. Posudok bol vypracovaný až po nezávislom hodnotení webu jednotlivými členmi komisie a nevyjadruje názor celej komisie.*

Zistené kritériá pre zaradenie na zoznam:

- Stránka obsahuje klamlivé, dezinformačné správy a lživú propagandu, čiže tvrdenia, ktoré sú v rozpore s faktami, napr. fotografie a videá použité v inom, zavádzajúcom kontexte, vymyslené alebo závažne prekrútené udalosti atď. Netýka sa jasne prezentovaných názorových článkov.
- Stránka obsahuje konšpiračné teórie a „bludy“, ktoré môžu mať vážnejšie politické, ekonomické, zdravotné dôsledky, bez ich kritického zhodnotenia. Nevzťahuje sa na zaujímavosti, záhady, jasne označené špekulácie.

Základná charakteristika webu

Internetový denník Štandard [vychádza](#) od novembra 2020. Pri jeho vzniku v úvodníku napísal šéfredaktor Jaroslav Daniška, že „Štandard chce vyvážiť mediálny priestor, ktorý dnes neodzrkadľuje politickú a spoločenskú realitu na Slovensku. Novinári z hlavných médií čoraz otvorenejšie sympatizujú s progresívne-liberálnymi stranami a politikmi, čo vytvára nerovnováhu, ktorá je v pluralitnej spoločnosti neprirodzená a škodí politike, spoločnosti aj samej novinárčine.“ Štandard sa „hlási k hodnotám slobody, otvorenosti, vlastenectva a hľadania pravdy.“

Na svojom webe má denník prehľadne zverejnené mená a fotografie členov redakcie, vedenia, dozornej rady, ako aj akcionárov, čo je typické aj pre dôveryhodné médiá. Uvádza tiež, že ich „redakčná práca sa riadi novinárskymi smernicami“ a na svojom webe uverejnili aj Preambulu žurnalistiky Štandardu. Preambula zdôrazňuje úctu „k ľudskému životu, rodine založenej na manželstve muža a ženy, k slobodnému politickému zriadeniu, kde vládne väčšina s rešpektom k právam menšiny, k slobodnému obchodu a záväzkom silnejších voči slabším, k svetu, kde práva vyvažujú povinnosti a kde sa ľudské práva nezamieňajú s privilégiami.“ V otázke obrany pred manipuláciou a ovplyvňovaním čitateľskej obce kladie dôraz na „svedomie a osobnú česť“ novinárov a redakcie a odvoláva sa na odkaz slovenského katolíckeho disidenta Silvestra Krčméryho.

Portál sa profiluje ako konzervatívny web. Pod [zámienkou](#) „vyvažovania silného postavenia liberálnych denníkov a portálov“ však niektoré články normalizujú myšlienky a postavy európskej a svetovej krajnej pravice a môžu byť pre čitateľa zavádzajúce a emocionálne manipulatívne, čo ukazujeme aj na príkladoch nižšie.

Pozadie webu

Za vznikom portálu Štandard stál bývalý redaktor .týždňa a Postoja Jaroslav Daniška a televízny producent a režisér Peter Núñez. Daniška až do januára 2025 pôsobil ako

šéfredaktor, Núñez bol akcionárom a predsedom predstavenstva denníka.

Po odchode Danišku, Núñeza a ohlásení odchodu ďalších redaktorov sa novým šéfredaktorom stal Gabriel Koscelanský, ktorý predtým pôsobil v agentúre SITA a denníku Plus jeden deň.

Zástupcom šéfredaktora bol Peter Števkov, ktorý predtým pôsobil v Parlamentných listoch a ako šéfredaktor Denníka S. Denník S parazitoval na značke Denníka N a musel sa premenovať na Denník Slovensko. Denník S/Slovensko v minulosti tiež figuroval na zozname projektu [Konšpirátori.sk](#), po prehodnotení z neho tesne vypadol.

K redaktorom patrí aj Tomáš Dugovič, ktorý v minulosti písal pre portál [Zem a Vek](#), ktorý je tiež zaradený na zozname webov s pochybným obsahom projektu Konšpirátori.sk. Dugovič so Števkovom pôsobil aj v spomínanom Denníku Slovensko. Denník Slovensko zanikol pri vzniku denníka Štandard a jeho redakcia doň plynulo prešla. Dugovič tiež pôsobil ako administrátor dvoch konšpiračných facebookových stránok, krajne pravicovej „[Prečo amerikanofilom hrabe](#)“ (túto aktivitu potvrdil aj [v rozhovore pre DAV DVA](#), ďalšie médium na zozname pochybných webov) a [proruskej „Vladimír Putin Náš Prezident !“](#).

Členom redakcie denníka Štandard bol napokon aj bývalý člen polovojenského združenia Slovenskí branci Juraj Orolín. Po tom ako na túto skutočnosť upozornil portál [Omédiách.com](#), redakciu opustil.

Členom redakcie je aj Dag Daniš. Podľa portálu [Omédiách.com](#) v jednom z jeho prvých komentárov „*obhajoval fungovanie dezinformačných médií a privítal odblokovanie webov ako Hlavné správy*“ a v ďalšom vinil Západ za vojnu na Ukrajine v roku 2014.

Filip Struhárik, novinár Denníka N a člen odbornej komisie Konšpirátori.sk, v októbri 2022 upozornil na skutočnosť, že web Denníka Štandard zrejme [ukradol svoj dizajn](#) švajčiarskemu denníku Neue Zürcher Zeitung. Denník Štandard v marci 2024 [zmenil](#) svoj dizajn.

V septembri 2022 denník Štandard ohlásil „jednomiestnu miliónovú“ [investíciu od švajčiarskej investičnej spoločnosti Saidler & Co.](#), s prísľubom možného ďalšieho balíka financií „dvojmiestneho miliónového čísla“ na pokračujúci rast média. Povaha a rozsah tejto investície, ktorá sa svojou štedrosťou a nejasným pozadím financií vymyká štandardom slovenského mediálneho trhu, vyvolal rad [otázok a pochyb](#), na ktoré reagoval šéfredaktor Daniška [vyhrážkami žalobou](#).

Normalizovanie krajnej pravice

Normalizácia krajnej pravice prebieha, keď sa stierajú hranice medzi demokratickými pravicovými resp. konzervatívnymi hodnotami a hodnotami krajnej pravice. Na rozdiel od klasických dezinformačných médií, tu je primiešavanie jedu, nenávisti a paniky pozvoľné. Deje sa predovšetkým cez výber tém a ich rámcovanie, ako aj cez to, čo redakcia považuje za „hodné pozornosti“ a ako to publiku selektívne vysvetľuje. Spôsob prezentácie potom vyskladáva príbeh, ktorý zapadá do rámcov krajnej pravice. Výsledkom je odmietanie - či už demokratickej rovnosti a slobody pre všetkých, alebo odmietanie možnosti „normálnej politiky“ a (priamo nevyslovená) požiadavka silnej ruky brániacej pred údajnou kultúrnou skazou, úpadkom, marazmom.

Na programe dňa už pre väčšinu krajnej pravice nie je rasová čistota (aspoň nie priamo, hoci obavy o kresťanskú Európu, demografiu, imigráciu, či „kultúru Západu“ sú aj tu časté). Pošpinenie a poškrvnenie však prichádza v podobe „kultúry“, resp. rôznych „ideológií“ („gender ideológia“, „LGBTI ideológia/agenda“, neomarxizmus, multikulturalizmus, kultúrny-marxizmus, feminizmus, progresivizmus, environmentalizmus), ktoré údajne škodlivo prekrúcajú osvedčené pravdy, alebo nespravodlivo zvýhodňujú rôzne menšiny.

Pozvoľná normalizácia krajne pravicových postojov a rámcov predkladá pohodlného nepriateľa (ideológov, elity, liberálov) a obeť baránkov (menšiny).

Normalizácia krajnej pravice prebieha často na úrovni zľahčovania, zamlčovania a zapierania skutočnej povahy opisovaných ľudí alebo inštitúcií. Typickým príkladom je nesprávny spravodajský popis: napríklad, predstaviteľ krajne pravicovej Dánskej ľudovej strany je [v texte Juraja Orolína](#) „Nezápadní imigranti stáli Dánsko miliardy eur ročne, ukazuje vládny dokument“ označený za predstaviteľa „opozičnej národno-konzervatívnej Dánskej ľudovej strany“.

Častejšie však ide o priame propagovanie ľudí z okraja politického spektra ako relevantných a všedných konzervatívcov. Typickým je tu výber respondentov pre rozhovory, preberanie rozhovorov z pochybných zahraničných zdrojov, alebo využitie krajne pravicových postáv ako citovaných autorít.

Samozrejme, každé médium prirodzene vyberá, koho osloví a na aké témy píše. Pre Štandard je však význačné práve to, že si vyberá aj podľa krajne-pravicového, radikálneho kľúča spochybňujúceho demokraciu a ľudské práva.

Štandard tak napríklad 16. 12. 2021 preberá [rozhovor](#) z „portálu“ *L'incorrect* o údajnom vplyve filantropa Georga Sorosa na rozhodovanie európskych súdov o ľudských právach. Francúzsky magazín *L'incorrect*, ktorý sa snaží programovo [zosúladiť pravicu a extrémnu pravicu](#), priniesol rozhovor s krajne pravicovým aktivistom Gregorom Puppinkom z mimovládnej organizácie nazvanej Európske centrum pre právo a spravodlivosť – European Centre for Law and Justice (ECLJ). ECLJ je známa pre svoje [nejasné financovanie a prepojenie](#) na sieť ultrakonzervatívnych organizácií útočiacich na ľudské práva po celom svete. Puppink a ECLJ [vydali správu](#), ktorá zarezovala v priestore európskej krajnej pravice. Prepojili v nej sudcov Európskeho súdu pre ľudské práva s organizáciami venujúcimi sa ľudským právam, ktoré majú finančné prepojenie na finančníka Georga Sorosa. Tieto kontakty majú byť zdrojom pre možný „konflikt záujmov“. Puppink tu badá nebezpečnú ideologickú kontamináciu, ktorá podľa neho spôsobuje, že aj ESLP sa správa ako „aktivista“. Ako však [upozorňujú](#) sociálni vedci, Soros u [krajnej pravice](#) funguje ako zástupný symbol [pre anti-semitské konšpirácie](#) o svetovom židovskom sprisahaní.

ROZHOVORY

Grégor Puppinc: Európsky súd má personálne prepojenie na Sorosove inštitúcie a je to cítiť

V podobnom znamení antisemitských krajne pravicových konšpirácií o Georgovi Sorosovi sa nesie aj text Daga Daniša *„Sorosove nadácie sa stiahnu z EÚ. Zdôvodnenie je choré“* zo 17. 8. 2023. Daniš v ňom zlovestne konštatuje, že Soros je oligarcha, ktorý *„si cez svoju sieť mimovládok, médií a väzieb na lídrov uplatňuje vplyv. Politický a ideologický vplyv.“* Tento vplyv majú najnovšie financovať *„európski daňoví poplatníci“* – Sorosove nadácie sa totiž sťahujú z EÚ, lebo ich misiu vedľa pokryť aj európske inštitúcie.

Ako ilustráciou tohto zhubného vplyvu Daniš potom využíva bežné pracovné skúsenosti: *„Keď sa chcel stať Miroslav Lajčák generálnym tajomníkom OSN, považoval za potrebné, ako mnohí iní, navštíviť Georgea Sorosa. Súkromne, na jeho domácej adrese (stretnutia sa zúčastnil aj Andrej Kiska). Keď mladá a politicky perspektívna právnička Zuzana Čaputová rozbiehala svoju Via Iuris, jej sponzorom bola londýnska Open Society Foundation. Ambiciózny ekonóm Ľudovít Ódor učil na Sorosovej Stredoeurópskej univerzite. Osobné stretnutie s Geom Sorosom priznala aj Mária Kolíková.“*

Osobné, pracovné stretnutia, práca pre univerzitu, grant od nadácie – v tomto všetkom vidí Daniš dôkaz temného vplyvu Sorosa. Konšpiračné teórie nemusia pracovať s explicitnými tvrdeniami, niekedy stačia náznaky – stačí, že už v mysli čitateľa jestvuje predsudok.

Podľa Daniša napokon nie je ani pravda, že Soros presadzuje agendu demokracie a ľudských práv – zrovnoprávnenie a rešpekt rôznych menšín označuje Daniš za *„posadnutosť menšinami a program prevýchovy sveta podľa šablón ‚inkluzívnej politiky‘.“* V klasických konšpiračných teóriách boli židovskí finančníci nositeľmi zhubnej ideológie židobolševizmu, ideologickým zlom, ktoré podľa Daniša Soros údajne reprezentuje je *„progresivizmus“*.

Komentátor má v rámci žánru právo na všemožné názory, vrátane tvrdenia, že ochrana demokracie a ľudských práv je *„chorá“*. Je ale nevyhnutné si všímať, kedy na podoprenie

názoru využíva antisemitské naratívy a konšpiračné teórie o nekalom vplyve finančníka židovského pôvodu, len preto, že sa nestotožňuje s jeho politikou.

KOMENTÁRE

Sorosove nadácie sa stiahnu z EÚ. Zdôvodnenie je choré

Na webe boli tiež uverejnené dva rozhovory s Davidom Engelsom s názvami **Filozof Engels: Nová azylová politika EÚ chce presúvať prisťahovalecké toky krok za krokom zo Západu na Východ** z 21. 7. 2023 (pôvodne publikovaný na českom webe Echo24) a **Filozof Engels: Západ čakajú desaťročia nepokojov. V strednej Európe máme dôležitú misiu** z 13. 10. 2021. Engels pravidelne [spolupracuje](#) s krajne pravicovými autormi a uverejňuje svoje príspevky v ich publikáciách. Podľa historika Josa Stübnera nadväzuje priamo na koncepcie úpadku a zániku západnej civilizácie od anti-demokratického filozofa Oswalda Spenglera: „západná Európa“, zničená „masovou imigráciou“, „islamizáciou“, materializmom, individualizáciou, hedonizmom a rozpadom tradičnej rodiny, je takmer stratená. Jedinou nádejou je „hesperializmus“, teda obnova európskeho poriadku postavenom na „tradičných hodnotách“ a „kolektívny návrat ku kresťanstvu“. Engels sa napokon na krajne pravicového filozofa Spenglera sám otvorene odvoláva a prezentuje sa ako predseda Spoločnosti Oswalda Spenglera.

V rozhovore z 13. 10. 2021 Engels spolu s redaktorom Štandardu Števkovom prejdú väčšinu krajne-pravicových naratívov: demografickú paniku a strach z migrácie, presvedčenie o ideologickej záhube, ktorú spôsobí rešpektovanie demokratického ľudsko-právneho štandardu, aj prísľub budúceho násilia, resp. suspendovanie normálnej demokratickej politiky v prospech budúceho autoritárskeho „polokonzervatívneho režimu“.

Engels si v úvode pochvaľuje život v Poľsku, ktorý na rozdiel od Belgicka ešte nemá niektoré problematické „aspekty“, kde „medzi rôznymi populáciami existujú silné pnutia“. Redaktor Števkov nás nenechá na pochybách o akých populáciách a pnutiach je reč, v nadväzujúcej otázke rovno spomenie belgické mestá, ktoré sú kvôli migrácii „stratené“.

Engels je presvedčený, že západnú Európu „ľavicové liberálne hnutie rúti do katastrofy“. Dodáva, že „najsťôr si cez tú katastrofu alebo násilnú udalosť budeme musieť prejsť“. Nemusí dôjsť k najhoršiemu, ak prevážia „tradicionalistické sily“, ale ak to „bude trvať príliš dlho a ľavicovo-liberálne a neomarxistické sily budú na konci stále vplyvné, dôsledky budú pravdaže veľmi negatívne.“

Podľa Engelsa bude napokon nevyhnutný autoritársky režim: *„cesta k autoritatívnejšiemu štátu je nevyhnutná. Pre ľudí ako sme my bude, samozrejme, veľmi smutné stratiť časť slobôd, na ktoré sme zvyknutí, ale stále to môže byť lepšie, než iné politické kompozície a dekonštrukcia našej civilizácie, ktorej teraz čelíme. Treba povedať, že aj na prípade Ríma vidíme, že augustiánsky štát nemusí byť nevyhnutne totalitárny štát. Je autoritatívnejší, ale poskytuje celkom rozsiahlu sociálnu mobilitu a istý politický pluralizmus. Budúcnosť je otvorená, určite však nepôjde smerom k multiplikácii demokracie, liberalizmu či slobôd pre všetkých, ako to načrtol Francis Fukuyama.“*

O tom, ako sa v tomto režime bude vodiť ľuďom, ktorí nezdieľajú „tradicionalistické“ hodnoty, nemajú kresťanské korene, alebo farbou pleti vyvolávajú „pnutia“, Engels a Števkov taktne mlčia. Európsku úniu a hodnoty, na ktorých stojí, však Engels považuje za hrozbu, vidí v nich ideológiu „globalizmu, univerzalizmu, multikulturalizmu, sociálneho konstruktivismu či ultraliberalizmu. Nechráni našu západnú identitu, ale ju rozkladá.“

Tieto a podobné tézy [opakuje](#) Engels vo viacerých médiách, vrátane magazínov extrémistickej pravice, ako aj na podujatiach organizovaných nemeckou krajne-pravicovou stranou AFD. Opakovane zdôrazňuje, že rešpektovanie ľudských práv a tolerancia liberálnych a ľavicových postojov je bytostnou hrozbou pre prežitie západnej civilizácie - riešenie vidí v prevahe tradicionalistických síl, alebo násilí a nastolení nedemokratického režimu. Odborníci ako politológ Markus Linden aj [preto](#) označujú Engelsa za apologéta anti-pluralistického a anti-demokratického politického usporiadania.

SVET ROZHOVORY

Filozof Engels: Západ čakajú desaťročia nepokojov. V strednej Európe máte dôležitú misiu

private arch. D. Engels

David Engels. Foto: Archív DA

Peter Števkov →

13.10.2021 o 08:25

[Zdieľať](#)

ROZHOVORY

Filozof Engels: Nová azylová politika EÚ chce presúvať prisťahovalecké toky krok za krokom zo Západu na Východ

David Engels. Zdroj: Profimedia.sk

Daniel Kaiser → 21.7. o 05:33

18 Komentárov → Zdieľať

Na webe je publikovaný aj rozhovor s Hansom-Georgom Maassenom ***K zastaveniu migrácie do Európy nedôjde. Oni nič také nechcú, hovorí bývalý šéf nemeckej tajnej služby*** (pôvodne vyšiel na českom webe Echo24). V úvode je H.-G. Maassen predstavený ako osoba, ktorá musela odísť z postu riaditeľa Spolkového úradu pre ochranu ústavy kvôli stručnej poznámke o migrácii v rozpore s tvrdeniami médií „hlavného prúdu“ a vládnej strany. Text nespomína, že išlo o zľahčovanie krajne pravicového násillia voči migrantom a po odchode z funkcie Maassen sám šíril naratívy krajnej pravice. Svoj vynútený odchod označil za dôsledok pohonu ľavicových radikálov. [Publikoval](#) v krajne pravicovom magazíne *Cato* článok „Vzostup a pád postnacionalizmu,“ ktorý vyšiel rok pred tým v angličtine v alt-right časopise Telos. Podľa výskumníka pravicového extrémizmu Matthiasa Quenta je možné v texte nájsť „základné prvky intelektuálneho pravicového extrémizmu.“ Historik Volker Weiß zase poukázal na to, že Maassen sa ideovo stal súčasťou hnutia krajne pravicovej *Novej pravice* (založenej francúzskym intelektuálom Alainom de Benoistom). Vo voľbách 2021 neúspešne kandidoval za CDU, neskôr ho vedenie CDU kritizovalo ze používanie jazyka antisemitov a konšpirátorov, výbor strany však napokon neodporúčal jeho vylúčenie. V auguste 2023 nemecká verejnoprávna rozhlasová a televízna spoločnosť [Deutsche Welle](#) informovala, že Hans-Georg Maassen je sám vyšetrovaný anti-extrémistickým Spolkovým úradom pre ochranu ústavy, ktorému v minulosti šéfoval. Vo februári 2024 Maassen [založil](#) novú, anti-imigrantskú politickú stranu.

ROZHOVORY

K zastaveniu migrácie do Európy nedôjde. Oni nič také nechcú, hovorí bývalý šéf nemeckej tajnej služby

Hans-Georg Maassen. Foto: Profimedia.sk

Daniel Kaiser →

19.8. o 06:05

33 Komentárov →

Zdieľať

Na webe denníka Štandard bol 24. 9. 2021 napokon zverejnený aj preklad rozhovoru Alaina de Benoist s Patrickom Buissonom s názvom ***Kto chce zajtra padnúť za dúhovú vlajku?***. Alain de Benoist - ako už bolo spomenuté vyššie - je zakladateľom hnutia *Novej pravice* (*Nouvelle Droite*), intelektuálny architekt „identitarianizmu“, ktorý patrí k najvplyvnejším súčasným mysliteľom európskej krajnej pravice. Podľa politológa Daniela Ruedu svojim konceptom etnopluralizmu a zdôrazňovaním nezmieriteľnej odlišnosti rôznych kultúr pomohol nasmerovať krajinú pravicu preč od biologického rasizmu k [rasizmu kultúrnemu](#). Filozof [Thomas Sheehan konštatuje](#), že Alain de Benoist vyvinul novo formulovaný fašizmus a historik fašizmu [Roger Griffin](#) tvrdí, že Nová pravica pokračuje v diele „fašistických ideológov.“ Podobne, politológ Tamir Bar-On [konštatuje](#), že Alain de Benoist a Nová pravica dodáva intelektuálnu muníciu na novodobé pokusy legitimizovať krajinú pravicu.

DO HLÉKY ROZHOVORY

Kto chce zajtra padnúť za dúhovú vlajku?

Foto: Benoist/FB

Alain de Benoist, Patrick Buisson → 24.9.2021 o 18:15

Zdieľať

Francúzsky magazín *Éléments* priniesol vo svojom augustovom vydaní rozhovor dvoch výrazných osobností francúzskej neliberálnej pravej. Viedol ho Alain de Benoist s Patrickom Buissonom.

V článku „Zapamätám si vaše tváre, vyhrážala sa porote obhajkyňa Antifa počas súdu v USA“ z 10. 8. 2023 sa redaktorka Dana Vitálošová explicitne opiera o nedôveryhodné a krajne pravicové zdroje, ktoré prezentuje ako dôveryhodné a relevantné. Jedným z jej zdrojov je „žurnalista“ [Jack Posobiec](#), ktorý je v skutočnosti krajne pravicovým aktivistom a konšpiračným teoretikom, ktorý v minulosti šíril naratívy o „genocíde bielych“, alebo konšpiračnú teóriu známu ako Pizzagate (podľa tejto konšpiračnej teórie vysokopostavení predstavitelia Demokratickej strany v USA boli zapletení v obchodovaní s ľuďmi a sexuálnom zneužívaní detí v neexistujúcej pivnici pizzerie Comet Ping Pong vo Washingtone, D.C.).

Článok hovorí o súdnych sporoch, ktoré vyvolal kontroverzný twitterový aktivista a kritik amerických hnutí Antifa a Black Lives Matter, Andy Ngo proti členom hnutia Antifa, ktorých vinil z násilia a vyhrážok. V článku je Ngo označený za konzervatívneho novinára. [Ngo](#) je pritom kontroverzná osobnosť, bez žurnalistickej kredibility: podľa [Columbia Journalism Review](#) je „zdiskreditovaným provokatérom“. Známym sa stal zdieľaním manipulatívnych videí z ľavicových demonštrácií a zľahčovaním krajne-pravicového násilia.

Napokon sa článok opiera najmä o materiál kanadského média Post Millennial, kde Ngo pracuje ako redaktor. Post Millennial je konzervatívne médium s nejasným financovaním, ktoré je známe publikovaním viacerých nepravdivých a [zavádzajúcich správ](#). Ani v Post Millennial však nenájdeme oporu pre zavádzajúci nadpis Štandardu, ktorý prejav obhajkyne opisuje ako „vyhrážanie sa“.

SVET

Zapamätám si vaše tváre, vyhrážala sa porote obhajkyňa Antifa počas súdu v USA

Vykresľovanie migrácie ako hrozby

V texte ***Vymierate a túto krajinu zdedia migranti, teší sa autor s iránskym pôvodom v nemeckých novinách*** z 24. 1. 2023 autor Tomáš Dugovič tvrdí, že „publicista s iránskym pôvodom Behzad Karim Khani vo veľkých nemeckých novinách Berliner Zeitung oslávil skutočnosť, že etnickí Nemci vymierajú a ich krajinu zdedia prisťahovalci. Textom reagoval na debatu o silvestrovských násilnostiach migrantov.“ Ďalej v texte zaznie: „Autor teda paradoxne sám rozvíja a podporuje teóriu veľkej výmeny obyvateľstva, ktorá je v mienkotvorných médiách označovaná za konšpiračnú.“

Text, ktorý napísal B. K. Khani bol skutočne reakciou na násilné správanie počas silvestrovských osláv a citáty pochádzajú z [predmetného článku](#). B. K. Khani však v texte nespomína, že by sa tešil alebo oslavoval skutočnosť, že etnickí Nemci vymierajú. Ide o fabuláciu Tomáša Dugoviča. Čitateľ, ktorý si pôvodný text neprečíta, to však môže vnímať ako fakt. Khani v texte píše, že jeho text neospravedlňuje násilie, ale možno by mohol pomôcť pochopiť nedôveru a chýbajúci rešpekt pred štátom a jeho zástupcami zo strany migrantov v Nemecku.

Krajne pravicová [konšpiračná teória Veľkej výmeny](#) hovorí o sprisahaní elít, ktorej snahou má byť nahradenie európskeho obyvateľstva neeurópskym prostredníctvom masovej migrácie. Khani o riadenom procese migrácie, ani sprisahaní elít nepíše, ani ho nenaznačuje. V texte sa vyjadruje k demografickému vývoju Nemecka, kde podľa dostupných údajov populácia starne a tak krajina potrebuje aktívnu pracovnú silu, ktorej prísun autor vidí v migrácii.

Dugovič sa venuje migrácii vo viacerých svojich textoch, ktoré informujú o násilných trestných činoch alebo podvodoch spáchaných migrantmi. Ide o udalosti, ktoré sa skutočne

stali, avšak pri ich opise poskytuje jednostranný pohľad na migráciu. Po ich prečítaní môže čitateľ ľahko nadobudnúť dojem, že migranti pre neho predstavujú nebezpečenstvo.

Samotná diskusia o migračnej politike je legítimná, ale musí byť založená na faktoch a racionálnych argumentoch, nie na selektívnych článkoch, ktoré majú za cieľ vzbudzovať silné emócie a potvrdzovať nepodložené predsudky.

SVET

Vymierate a túto krajinu zdedia migranti, teší sa autor s iránskym pôvodom v nemeckých novinách

Krajne pravicové naratívy o migrácii sú prezentované aj v rozhovore Nerobte s progresívcami kompromisy. Dáte im prst a prídete o svoju krajinu, vraví holandská publicistka Eva Vlaardingerbroeková z 22. 11. 2023. Respondentku autor v článku predstavuje ako „holandskú konzervatívnu publicistku a aktivistku“. [Ide pritom o predstaviteľku krajnej pravice a obhajkyňu konšpiračných teórií o Veľkej výmene a Veľkom resete.](#)

Aj v samotnom rozhovore pre Štandard E. Vlaardingerbroeková v súlade s konšpiračnou teóriou Veľkej výmeny o migrácii v Holandsku hovorí: „Demograficky sa blížíme k stratenému prípadu, pretože budeme prečíslení. Už sme prečíslení takmer v každom jednom meste, keď sa pozrieme na pomer mladých holandského a migrantského pôvodu. Prvýkrát minimálne od roku 1900, odkedy sa vedú štatistiky, sme mali viac úmrtí ako pôrodov. Vyráža to dych, keď si zoberiete do úvahy dnešnú životnú úroveň, ale to už je dôsledok bezbožnej spoločnosti.“

Redaktor sa ďalej pýta: „Spomínali ste imigráciu a meniacu sa demografiu. Navštívil som pred pár mesiacmi Holandsko a mal som pocit, že vaša krajina zvláda demografickú zmenu lepšie ako Veľká Británia alebo Francúzsko. Vaša úroveň kriminality je tiež nižšia.“ Vlaardingerbroeková odpovedá: „Súhlasím, ale obávam sa, že je to otázka času.“ Obaja pritom podporujú naratív krajnej pravice, ktorý vykresľuje migráciu ako hrozbu pre bezpečnosť.

Rozhovor sa v druhej časti venuje protestom holandských farmárov proti vládnej politike znižovania emisií. Štúdia Ripple Research, ktorá [analyzovala](#) vplyv zavádzajúcich krajne

pravicových naratívov na tieto protesty, prišla so záverom, že E. Vlaardingerbroeková bola jedným z kľúčových šíriteľov dezinformácií. Holandsko, údajne riadené Svetovým ekonomickým fórom, sa podľa Vlaardingerbroekovej usiluje nelegálne ukradnúť pôdu farmárom. V súlade s týmito jej predošlými dezinformačnými tvrdeniami Vlaardingerbroeková aj v rozhovore pre Štandard hovorí: „Ide jednoducho o zámienku, umelo vytvorenú krízu, ktorej cieľom je zabrať ich pôdu.“

Štandard

Minúta Politika Ekonomika Spoločnosť Komentár Regióny Ďalšie kategórie

DOMOVSKÁ STRÁNKA > ROZHOVOR

Nerobte s progresívcami kompromisy. Dáte im prst a prídete o svoju krajinu, vraví holandská publicistka Eva Vlaardingerbroeková

Eva Vlaardingerbroeková. Foto: Facebook

Peter Števkov | 22.11.2023 o 05:57

49 komentárov Zdieľať

Charakteristickým prejavom krajne pravicového diskurzu o migrácii je, že je nevyhnutne ohrozením kultúry a bezpečnosti, o čom je zároveň v mainstreame údajne neprípustné hovoriť. Ďalší článok Tomáša Dugoviča *Migrácia? Za násilie na kúpaliskách v Nemecku môžu drahšie hranolčeky, píše známy týždenník* sa tiež nesie v tomto manipulatívnom duchu.

Po pozorovaní, že sa násilnosti a konflikty na kúpaliskách stali v Nemecku mediálnou témou, článok konštatuje, že neexistujú dáta, ktoré by údajné stúpanie násilnosti a konfliktov potvrdzovali. To však autorovi nebráni na túto tému bez dôkazov fabulovať a na pomoc si berie tweety krajne pravicovej političky z AfD Alice Weidelovej. V komentujúcom odseku Dugovič nachádza vinníka nepotvrdeného problému v „multikulturalizme“:

„Hoci sa v politicky korektnom Nemecku o spojitosti medzi masovým prisťahovalectvom a násilím (nielen) na kúpaliskách nahlas zväčša nehovorí a spoľahlivé štatistiky neexistujú, Weidelová zrejme nie je ďaleko od pravdy. Aj tu s najväčšou pravdepodobnosťou totiž platí, že zhoršené bezpečnostné prostredie je najmä dôsledkom zásadných zmien v charaktere krajiny smerom k multikulturalizmu.“

Ďalšími oporami sú mu názory nemeckého psychológa a konzervatívneho aktivistu proti radikálnemu politickému Islamu, Ahmada Mansoura, alebo komentátorky Beatrice Achterbergerovej píšucej pre Neue Zürcher Zeitung, ktorý sa pod novým redakčným vedením [od roku 2015 stal explicitne konzervatívnym](#) a redakčnou líniou sa približuje ku krajne pravicovej AfD. V žiadnom z týchto zdrojov sa nedá nájsť nič, čo by potvrdzovalo základné tézy článku na overiteľných faktoch.

Migrácia, resp. tolerovanie kultúrnej rôznorodosti ako zdroj problémov sa berie ako samozrejmé východisko, ktoré potom anekdoty a nepodložené domnienky už len potvrdzujú. Dugovičovi tak ako dôkaz, že za problémami sú predovšetkým „cudzinci bez schopnosti dorozumieť sa“ slúži nepriamo aj „fakt, že v jednom z berlínskych kúpalísk nasadili na riešenie konfliktov viacjazyčný personál“.

Na záver už konštatuje, že „výbuchy násilia na vonkajších bazénoch ale nie sú ojedinelé iba v Nemecku. Podobné incidenty boli nedávno hlásené v progresívnych spoločnostiach vo Francúzsku, Belgicku alebo Holandsku a reakcia úradov bola podobná.“

Z údajných konfliktov sa v závere textu stali „výbuchy násilia“, spoločnosti, v ktorých sa dejú, sú označené za „progresívne“. Konkrétne príklady konfliktov alebo ich príčin v texte nepredkladá – záver si má zrejme čitateľ doplniť sám na základe zdieľaných predsudkov.

Standard

[MÔJ ÚČET](#)[Odhlásiť sa](#)[SVET](#)

Migrácia? Za násilie na kúpaliskách v Nemecku môžu drahšie hranolčky, píše známy týždenník

Zamestnanec kúpaliska nemeckom Rosenhöhe pozoruje dianie v bazéne, ilustračný obrázok. Foto: Profimedia.sk

Tomáš Dugovič →

19.7. o 15:22

9 Komentárov →

↻ Zdieľať

SVET

Horor vo Francúzsku: Sýrsky migrant pobodal v parku štyri trojročné deti. Dve bojujú o život

Muž pri útoku v meste Annecy. Foto: reprofoto Twitter

Tomáš Dugović →

8.6. o 10:59

[Zdieľať](#)

SVET

Švédski pri povoleniach na pobyt migrantov evidujú podvody. Reč je aj o falošných pracovných zmluvách

Vo Švédsku sa údajne uskutočňuje biznis s falošnými pracovnými zmluvami. Migračný úrad tento fakt nepotvrdil, no hovorí o prítomnosti podvodov iného druhu.

Polícia a migranti vo Švédsku. Foto: Profimedia.sk

Tomáš Dugovic

29.11.2022 o 05:35

Zdieľať

Nenávisť voči LGBTI+ ľuďom

Vladimír Palko v texte **Manifest vraha zo Zámockej ukazuje, že všetko je inak** vytvára dojem, že teroristický útok na Zámockej ulici, pri ktorom boli zavraždené dve LGBTI+ osoby, je zneužitý „motivovanou, organizovanou, mediálne podporovanou a globálnou loby,“ ktorá verejnosti podsúva svoj príbeh.

Verejnosti má byť podsúvaný príbeh o nenávisti voči LGBTI+ ľuďom, aby boli prijímané zákony v prospech týchto osôb: „Od prvých chvíľ po vražde nám táto loby a jej médiá ponúkli Príbeh tak, ako nám ho ponúkali už zo dve desaťročia. Je to vraj Príbeh nenávisti väčšiny spoločnosti voči sexuálnej inakosti, nenávisti voči gejom a lesbám, šírenej najmä konzervatívnymi, dokonca priamo kresťanskými kruhmi vrátane kruhov cirkevných. Nenávisti, ktorá motivuje niektorých až na nezriadené vraždenie. Príbeh o tom, že táto nenávisť je zo všetkých nenávistí najnebezpečnejšia, a preto sú sexuálne menšiny tie najohrozenejšie. A preto progresívni poslanci parlamentu slovenského aj európskeho vraj musia navrhovať vyhlásenia a zákony v prospech sexuálnych menšín. O tomto Príbehu nás chcú presvedčiť.“

Autor v texte rozoberá manifest vraha a poukazuje na to, že LGBTI+ ľudia neboli jediným ani primárnym cieľom strelca. Tvrdenie „Vražda na Zámockej je dôkazom, že predmetom

nezaslúženej nenávisti sú najmä homosexuáli“ označuje Vladimír Palko za lož. Pravdou je, že vrah sa vo svojom manifeste zameriava na svetové sprisahanie Židov, ktorých vidí ako svetovládco a ako možné ciele vojny proti nim uvádza primárne vládnych predstaviteľov, židovské komunity, ale aj LGBTI+ ľudí. Týchto posledných vníma strelec ako ochotný nástroj „Židov“, ktorými sa nechávajú využiť na zničenie bielej rasy, degenerovanie spoločnosti a podkopanie morálky. Strelec zo Zámockej nakoniec zaútočil práve na miesto, kde sa stretávali LGBTI+ ľudia, lebo ich považoval za legitímny cieľ svojej nenávisti. Článok odvádza pozornosť od nenávisti, ktorej čelia LGBTI+ osoby, a zahmlieva skutočnú podstatu motivácii teroristického útoku.

Sám Vladimír Palko je známy tým, že LGBTI+ ľudí, resp. „homosexuálnu loby“ vidí ako ochotný ideologický nástroj „ľavicových liberálov“, ktorý má ohrozovať kresťanov a západnú civilizáciu. Túto konšpiračnú tézu predkladá aj vo svojej knihe *Levy prichádzajú*, kde dokonca transrodových ľudí explicitne označuje za nebezpečný nástroj, „baranidlo rodovej ideológie“ (Palko, 2019, str. 434).

Štandard

[MOJ ÚČET](#)[Odhlasit sa](#)[KOMENTÁRE](#)

Manifest vraha zo Zámockej ukazuje, že všetko je inak

Zastrelený muž na Zámockej ulici. Foto: Štandard

Vladimír Palko →

71. o 06:23

Zdieľať

Kampaň, ktorá sa strhla po tragickom zavraždení dvoch mladíkov na Zámockej ulici, je nesmierne poučná. Ukazuje nám, ako dokáže motivovaná, organizovaná, mediálne podporovaná a globálna loby uchopiť udalosť, dať jej svoju interpretáciu bez ohľadu na pravdu a nasmerovať ju v prospech presadenia vlastného ideologického pohľadu.

Text pôvodne vyšiel 29. októbra 2022.

Od prvých chvíľ po vražde nám táto loby a jej médiá ponúkli Príbeh tak, ako nám ho ponúkali už zo dve desaťročia. Je to vraj Príbeh nenávisti väčšiny spoločnosti voči sexuálnej inakosti, nenávisti voči gejom a lesbám, šírenej najmä konzervatívnymi, dokonca priamo kresťanskými kruhmi vrátane kruhov cirkevných. Nenávisti, ktorá motivuje niektorých až na nezriadené vraždenie. Príbeh o tom, že táto nenávisť je zo všetkých nenávistí najnebezpečnejšia, a preto sú sexuálne menšiny tie najohrozenejšie. A preto progresívni poslanci parlamentu slovenského aj európskeho vraj musia navrhovať vyhlásenia a zákony v prospech sexuálnych menšín. O tomto Príbehu nás chcú presvedčiť.

Isteže, už prenikli na verejnosť informácie, že strelec sa nezaujímal len o gejom. Chcel zastreliť premiéra Eduarda Hegera. Vraj aj Roberta Fica. Dočítali sme sa, že strelec nenávidel Židov. Tie informácie však neboli podávané s takou intenzitou, že by boli schopné spochybniť základnú líniu Príbehu, ktorý ovládol médiá.

Lož prvá: Vražda na Zámockej je dôkazom, že predmetom nezaslúženej nenávisti sú najmä homosexuáli

Podsúva sa nám, že dvojnásobná vražda na Zámockej a osoba strelca sú dôkazom, že na Slovensku sú obeťami nezaslúženej nenávisti najmä homosexuáli a lesby. Z analýzy manifestu vidno, že to tak nie je. Strelec bol narcistickou osobou, ktorá nenávidela 80 percent obyvateľov planéty, pretože boli nebieli, plus ešte nejakí zradcovia z bielej rasy. Keby malo byť po jeho, zahynuli by úplne iní ľudia, ktorých považoval za dôležitejších. Podsúva sa nám opak. Že prví sú na rane homosexuáli. O všetkých iných možných terčoch, pre vraha oveľa významnejších, sa verejnosť v podstate ani nedozvedela. Šírenie falošného obrazu o vrahovi ako o človeku v prvom rade nenávidiacom homosexuálov, je umožnené aj tým, že vyšetrojúce orgány o obsahu manifestu prezradili veľmi málo.

Bolo správne, že premiér Heger sa zúčastnil na zhromaždení proti vraždeniu, ale bolo absurdné, ako s dúhovou vlajčkou v ruke podporoval podsúvanie tejto lži, keď vieme, že práve on, kresťanský premiér, bol pre strelca oveľa vítanejším, aj keď nedostupným terčom.

Webová stránka vo všeobecnosti publikuje články, ktoré označujú snahu ochrániť LGBTI+ ľudí pred diskrimináciou a legislatívne ukotviť ich práva za „ideológiu“ alebo „loby.“ Napr. redaktorka Dana Vitálošová publikovala v denníku Štandard množstvo článkov zameraných na transrodových ľudí, ktorých systematicky vykresľuje buď ako hrozbu, extrém alebo ideologický úlet.

Len v júli a auguste 2023 publikovala Vitálošová v Štandarde 22 textov, z toho dokopy 17 textov sa explicitne venuje LGBTI+ tematike a polovica textov je o transrodových ľuďoch. Všetky tieto texty sa nesú v negatívnom a odsudzujúcom duchu, vykresľujúcom LGBTI+ komunitu a obzvlášť transrodových ľudí ako hrozbu a požadovanie práv pre LGBTI+ ľudí ako dôsledok nebezpečnej ideológie.

Jeden z jej textov (***V čom heroín v tabletke pripomína problém dneška? Netflix prináša minisériu o americkej opiátovej epidémii***; 19. 8. 2023) ponúka recenziu netflixového seriálu o farmaceutickej firme a drogovej závislosti na liek Oxycontin – pričom aj v tomto texte autorka nachádza paralely medzi medicínskymi postupmi pri liečbe rodovej dysfórie transrodových ľudí a predávaním škodlivého Oxycontinu.

KULTÚRA

Rocková hviezda Alice Cooper: Transgenderizmus je módný trend a woke ideológia absurdná

Alice Cooper. Zdroj: Wikipedia

Dana Vitálošová →

Včera o 09:38

18 Komentárov →

Zdieľať

SVET

Daniel v Daily Mail. Príbeh Čecha, ktorý oľutoval preoperovanie pohlavia, obletel svet

Vľavo: Daniel pred návratom ku skutočnému pohlaviu. Vpravo: Daniel po detranzícii. Zdroj: Daniel Black

Dana Vitálošová → 5.7. o 08:36

14 Komentárov →

Zdieľať

Začiatkom mája denník Štandard ako prvý uverejnil príbeh mladého Čecha, ktorý oľutoval chirurgickú zmenu pohlavia. Výpoveď Daniela Blacka o tranzícii a detranzícii odvtedy obletela svet. Okrem miliónov zhliadnutí na sociálnej sieti Danielovej skúsenosti venoval pozornosť aj denník Daily Mail.

Dňa 31. 10. 2023 zverejnil Štandard rozhovor s titulkom: „Kňaz Sullins: Na Slovensku som sa prvýkrát stretol s tým, že moju prednášku takmer zrušili“. Úvod rozhovoru je venovaný téme rodičovstva osôb rovnakého pohlavia, pričom D. P. Sullins tvrdí, že deti z takýchto rodín majú väčšie riziko emocionálnych problémov: „V mojom výskume som zistil, že deti s homosexuálnymi rodičmi trpia rôznymi problémami. Majú vyššiu pravdepodobnosť emocionálnych problémov, vývojových porúch a psychickej tiesne. Vo všeobecnosti je výskyt týchto problémov u detí homosexuálnych rodičov dvojnásobne vyšší ako u detí heterosexuálnych rodičov.“ D. P. Sullins je prezentovaný ako vedecká autorita a čitateľ sa z textu nedozvie, že jeho výskum bol **označený** za pseudovedecký. Tvrdenia, že deťom, ktoré vychovávajú rodičia rovnakého pohlavia, sa darí horšie **majú** podľa profesora sociológie na Stanforde Michaela Rosenfelda, nízku alebo žiadnu kredibilitu v akademickej obci: „Výskum ... došiel k vedeckému konsenzu, ktorý ukazuje, že deti vychovávané pármí rovnakého pohlavia nie sú nijako výrazne znevýhodnené.“

V rozpore so súčasným vedeckým poznaním sú aj Sullinsove výroky o efektívite a bezpečnosti konverzných terapií: „O konverznej terapii som urobil niekoľko štúdií. Ich výsledkom bol záver, že konverzné terapie nezvyšujú riziko samovrážd a iných psychologických poškodení, ako sa to tvrdilo. Tiež som vyvrátil tvrdenie, že konverzná terapia nikdy nezaberá.“

Americká psychologická asociácia konštatovala, že je dlhodobým vedeckým konsenzom spoločenských, behaviorálnych a zdravotníckych vied, že homosexualita je „normálna a pozitívna variácia ľudskej sexuálnej orientácie“. Konverznú terapiu môžeme považovať za pseudovedeckú prax, ktorá je pre svoju **škodlivosť** zakázaná zákonom **vo viacerých krajinách sveta**. Je vedeckým výskumom preukázané, že terapia homosexuality je nezmysel a snahy homosexualitu „liečiť“ môže mrzačiť ľudí, ktorí takúto terapiu skúšajú podstúpiť. Aj Organizácia Spojených národov **označila** praktiky konverznej terapie za „škodlivé zásahy“, ktoré „spôsobujú silnú bolesť a utrpenie a majú za následok dlhotrvajúce psychologické a fyzické poškodenie“.

Standard Minuta Politika Ekonomika Spoločnosť Komentár Regiony **Ďalšie kategórie**

DOKUMENTOVÁ STRÁNKA / **Rozhovory**

Kňaz Sullins: Na Slovensku som sa prvýkrát stretol s tým, že moju prednášku takmer zrušili

Donald Paul Sullins. Foto: Autor

Rozhovor: 31. 10. 2023 o 10:40 18 komentárov Zdieľať

Donald Paul Sullins je bývalý anglikánsky a od roku 2002 rímskokatolícky kňaz, emeritný profesor sociológie na Katolíckej univerzite v Amerike. Je autorom štyroch kníh a viac než stovky článkov, výskumných správ a esejí o problémoch rodiny, viery a kultúry. Na Slovensko pricestoval na Konzervatívne fórum, ktoré organizuje Inštitút Ladislava Hanusa, aby prednášal o vplyve rodovej ideológie na tradičnú morálku a kultúru manželstva a rodičovstva. V rozhovore pre Štandard porozprával o najčastejších mýtoch, výsledkoch nielen svojich štúdií, „fyzickej lekcií“ na Slovensku i podpore, ktorú dostáva od svojej manželky.

Otec Sullins, vo svojej prednáške ste sa dotkli viacerých tém. Hovorili ste aj o rodičovstve osôb rovnakého pohlavia. Aké sú výsledky vašich výskumov v tejto oblasti?

V mojom výskume som zistil, že deti s homosexuálnymi rodičmi trpia rôznymi problémami. Majú vyššiu pravdepodobnosť emocionálnych problémov, vývojových porúch a psychickej tiesne. Vo všeobecnosti je výskyt týchto problémov u detí homosexuálnych rodičov dvojnásobne vyšší ako u detí heterosexuálnych rodičov.

Respondenti šíriaci zdravotnícke tvrdenia v rozpore s vedeckými poznatkami

V rozhovore z 13. 5. 2024 s názvom „Igor Bukovský: Keď sa médiá a sociálne siete rozhodnú, že vás zničia, nemusia nič vysvetľovať“ web Štandard normalizuje vyjadrenia Igora Bukovského, ktorý počas pandémie covid-19 **šíril** vyjadrenia o očkovaní v rozpore s relevantnými vedeckými poznatkami. Jeho tvrdenia mohli viesť k nechote čitateľov a poslucháčov využívať vedecky overené prístupy k ochoreniu covid-19, a ohroziť tak ich zdravie a životy.

V prvej časti rozhovoru reaguje I. Bukovský na to, že spoločnosť Google zrušila jeho účet na platforme YouTube. Respondent kriticky vníma najmä netransparentný proces rozhodovania, koho účet bude vymazaný: „Tie komunitné pravidlá či komunitné podmienky, na ktoré sa odvoláva Sme aj Google, pritom obsahujú neprehľadné a neúplné informácie. Napríklad vymenujú, čo všetko sa zakazuje a nakoniec dodajú, že tento zoznam ešte nie je úplný. Potom si vlastne môžu vymazávať, koho chcú. Presne v štýle starého komunistického paragrafu o nepriateľoch socialistickej vlasti, pod ktorý sa dá schovať čokoľvek. Pravidlá v Google si nastavili tak, aby mohli konať svojvoľne alebo podľa potrieb tých, ktorí držia prst na tlačidlo ‘zmazať’.“

Diskusia o transparentnosti procesu vymazávania účtov zo sociálnych sietí, kde sa tvorí spoločenský diskurz, je legitímna. Rozhovor Štandardu však nekriticky stavia Bukovského do pozície obete. Vytvára nepravdivý naratív, že Bukovský bol ostrakizovaný len kvôli kritike oficiálnej politiky štátu počas pandémie. Redaktor Dag Daniš to okomentoval nasledovne: „Ak si to zhrnieme: zrušili vás na sociálnych sieťach, blokujú predaj vašich kníh, zrušili vám reláciu v rozhlase o zdraví, zakazujú sa debaty, v ktorých by ste vystupovali... Z pôvodne mainstreamového lekára a špecialistu na zdravú výživu sa stal vyhnanec, a len preto, že ste kritizovali pandemickú a očkovaciu politiku.“ Z iných častí rozhovoru môže čitateľ dokonca nadobudnúť dojem, že ide o koordinovaný útok na jeho osobu: „Tie skupiny, médiá a sociálne siete sú určitým spôsobom organicky a hodnotovo prepojené, inak si neviem predstaviť, že by nejaká globálna platforma ako Google mala byť pod tlakom, keď jej nejaká skupina ľudí nahlasuje osoby, ktoré sa jej nepáčia.“

Redaktor Daniš počas celého rozhovoru nekonfrontuje svojho respondenta s tým, že dôvodom odstránenia účtu Bukovského z platformy YouTube v roku 2021 [malo byť Bukovského porušovanie pravidiel](#) o šírení medicínskych dezinformácií. Bukovský mal počas pandémie v rozpore s vedeckými poznatkami zľahčovať ochorenie covid-19 či kritizovať životy zachraňujúcu vakcináciu. Jediné dezinformačné tvrdenie, ktorému sa rozhovor venuje je „dezinformácia o tom, ako očkovanie vo vysokej miere spôsobuje potraty tehotných žien“. Hneď po nastolení tejto témy však Daniš dodáva: „Za chybu ste sa ospravedlnili, no vaši kritici ju ďalej využívali proti vám, a veľmi úspešne.“ Schopnosť urobiť reflexiu a priznať si chybu je dôležitá. Bukovský však aj toto ospravedlnenie využíva na to, aby sa postavil do pozície obete: „A na to sa potom strhla búrka, že som sa vôbec ospravedlnil. Napríklad Zoznam.sk napísal ‘Bukovský: klamal som’. Médiá tým zaviedli do spoločnosti opäť veľmi toxickú paradigmu, podsúvajú, že ak sa niekto ospravedlní za chybu, tak sa vlastne priznáva, že klamal a že je klamár. Tým vlastne odrádzajú ľudí od toho, aby si priznali chyby.“ Tvrdenia o očkovaní tehotných žien neboli ani zďaleka jediné tvrdenia Bukovského o ochorení covid-19, ktoré spochybnili odborníci (1, 2). Práve v čase pandémie ohrozovali nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia život poslucháčov, ako aj verejné zdravie vo svete, a YouTube prísnejšie dohliadal na ich dodržiavanie.

Podľa pravidiel používania YouTubeu [si nemôže](#) vlastník, ktorému bol v minulosti zablokovaný kanál, pokračovať vo zverejňovaní svojho obsahu na inom kanáli. Po zablokovaní Bukovský používal iný kanál, čo je v rozpore s pravidlami platformy, a tak mu bol v roku 2024 zablokovaný aj tento kanál. V oboch prípadoch teda išlo o porušovanie pravidiel, ku ktorým sa používateľ zaväzuje pri prihlasovaní sa na platformu, čo sa však čitateľ Štandardu z rozhovoru nedozvie.

V rozhovore tiež zaznievajú obvinenia novinárov: „Niektorí novinári sa správajú ako aktivisti alebo dokonca ako udavači, ktorí sieťam a platformám nahlasujú obsah, ktorý sa im nepáči alebo autorov, ktorí sa im nepáčia. Nie je to aj následok vašich starších sporov s médiami?“, pýta sa Daniš. „Áno, a pritom sa z toho ešte vyhovoria, že oni nikoho nenahlasujú, len sa pýtajú, ako je možné, že Bukovský ešte stále nie je na sociálnych sieťach natrvalo zrušený. A

dodajú, že je to predsa celkom určite v rozpore s pravidlami," reaguje Bukovský. Je pravdou, že k zrušeniu Bukovského kanála v roku 2024 [prišlo](#) v reakcii na otázky denníka SME, ktorý sa spoločnosti pýtal, či je Bukovského kanál v súlade s podmienkami používania. To však nemení nič na fakte, že podmienky používania stanovuje spoločnosť Google, a nie slovenskí novinári. Bukovský sa k ich dodržiavaniu zaviazal pri registrácii a využívaní kanálu na šírenie svojich videí ich porušoval. Obviňovať novinárov za kladenie relevantných otázok je v tejto situácii rovnako pochybné, ako obviňovať policajtov po pokute za vlastné prekročenie rýchlosti, alebo obviňovať svedka lúpeže, že lúpež ohlásil.

V závere rozhovoru dostáva Bukovský nekritický priestor na šírenie zavádzajúcich tvrdení o očkovaní proti covidu-19. Tvrdí, že v čase očkovania nebola bezpečnosť vakcín dostatočne preskúmaná a pridáva aj tvrdenie šéfky vývoja Pfizeru, ktoré má tento naratív potvrdzovať: „Išlo pritom o nové látky, ktoré dodnes nie sú riadne preskúmané. Pripomeňme si výrok šéfky vývoja vakcíny Pfizer, ktorá povedala toto: My sme leteli lietadlom, ktoré sme ešte stavali. Celé to bolo a dodnes je absurdné. Na jednej strane vyžadujeme, aby výrobcovia probiotík nesmeli uvádzať, že ide o látku podporujúcu imunitu, lebo vraj chýbajú klinické štúdie a dôkazy. Robí sa to tak s dôrazom na našu 'bezpečnosť'. Na druhej strane sme tu mali nové vakcíny, ktoré sa skúmali a testovali len expresne a ľuďom sa podsúvalo, že sú spoľahlivé a bezpečné, hoci v tom čase to nemohol preukázať nikto.“

Faktom je, že v porovnaní s predchádzajúcimi vakcínami boli vakcíny proti covidu vyvinuté výrazne rýchlejšie, nebolo to však na úkor ich bezpečnosti. „Našou prioritou číslo jeden bola a zostáva bezpečnosť," [tvrdil](#) výkonný riaditeľ Pfizeru Albert Bourla. Rýchly vývoj vakcín umožnila bezprecedentná mobilizácia finančných zdrojov a vedeckých kapacít, predchádzajúci výskum mRNA technológie a rovnako aj to, že niektoré procesy boli vykonávané súbežne. Vakcíny prešli všetkým štandardnými fázami výskumu - skúšali ich najskôr v predklinických testoch na zvieratách a následne v troch fázach klinických testov na čoraz väčšom množstve dobrovoľníkov. Na rozdiel od minulosti sa však tieto fázy časovo prekrývali, čo pomohlo proces výrazne urýchliť. Európska lieková agentúra tiež posudzovala údaje o bezpečnosti, účinnosti a kvalite priebežne. „Urýchlenie procesu nijakým spôsobom nevyplýva na prísnosť hodnotenia údajov a celý proces hodnotenia prebieha v súlade s obvyklými štandardami pre bezpečnosť, účinnosť a kvalitu," [vysvetlila](#) pre SME Linda Mihálová z oddelenia klinického skúšania liekov Ústavu na kontrolu liečiv.

V podobnom kontexte [zaznela](#) aj veta šéfky vývoja vakcíny Pfizer: „My sme leteli lietadlom, ktoré sme ešte stavali.“

„Boli sme kreatívni - nemohli sme čakať na údaje, museli sme urobiť toľko 'na riziko'. Leteli sme lietadlom, ktoré sme stavali. Odpadla všetka byrokracia. Robili sme veci paralelne, pozerali sme sa na údaje a vyrábali. Zvyčajne sa výroba zapája až po rokoch programu. Pamätám si na tie telefonáty s kolegami z výroby; povedal som im: 'Máme štyri rôzne konštrukcie, pripravte všetky štyri.' Neskôr sme ich zúžili. Vyhodili sme veľa vecí, ktoré nefungovali, ale vždy sme mali iné veci, ktoré už boli v rozsahu, aby sme sa mohli posunúť ďalej.“ Z kontextu vyplýva, že šéfka Pfizer nehovorí o tom, že by vakcíny rýchlosť vývoja vakcín nebola na úkor bezpečnosti, ale o tom ako bol výskum urýchlený mobilizáciou finančných zdrojov a zníženou byrokraciou, ktoré im umožnili pracovať na viacerých fázach paralelne.

Standard

Minuta Politika Ekonomika Spoločnosť Komunita Regiony Ďalšie kategórie

DIKOVSKÝ STRÁŽNÍK REZIGNOVAN

Igor Bukovský: Keď sa médiá a sociálne siete rozhodnú, že vás zničia, nemusia nič vysvetľovať

Igor Bukovský: Foto: Stanislav Zeman

Dag Daniš 13.5. o 08:51 58 komentárov Zdieľať

Spoločnosť Google po podnete z denníka Sme natrvalo zrušila účet lekára Igora Bukovského na platforme YouTube. Rozhodnutie prišlo krátko po tom, čo lekár podnikol právne kroky proti platforme a žiadal obnoviť videá, ktoré boli bez vysvetlenia zmazané za pandémie v roku 2021. Za snahou umlčať ho bola podľa neho jeho kritika pandemických opatrení a očkovacích kampaní.

Spoločnosť Google oznámila, že vám opäť zrušili účet na platforme YouTube. Bolo to na podnet redaktora, ktorý vystupoval za denník Sme. Čo sa vlastne stalo a prečo?

On pôvodne v komunikácii so mnou vystupoval ako technologický novinár vydavateľstva Ringier, čo je celkom iné vydavateľstvo ako Petit Press, ktoré vydáva denník Sme. Práve v Sme vyšiel článok o tom, ako na podnet Sme zrušili moje youtubové konto. Nestretol som sa s tým, aby si redakcie takto požívali novinárov. To je prvá veľmi čudná vec. Druhá čudná vec je, že sa to udialo vo veľmi blízkej časovej nadväznosti na moje kroky, ktoré som začal podnikáť proti spoločnosti Google, aby som si obhájil svoje práva. Google totiž už v roku 2021 zmazal obrovský kus môjho životného diela, keďže zmazali viac ako 400 mojich videí. Urobili to bez udania konkrétneho dôvodu a podľa môjho presvedčenia aj podľa právnych analýz to urobili v rozpore so zákonom. A keď som začal podnikáť tieto právne kroky na svoju ochranu, tak v tom čase prišiel z médií podnet na zrušenie môjho druhého účtu na platforme YouTube.

Ako dôvod uviedli práve zrušenie pôvodného účtu z roku 2021.

Áno, pritom ten druhý, základný účet na YouTube som si zriadil ešte skôr, ako mi zrušili konto v roku 2021. Tri roky s tým nebol problém, uverejňoval som videá prevažne o zdravej výžive. Až doteraz. Tie komunitné pravidlá či komunitné podmienky, na ktoré sa odvoláva Sme aj Google, pritom obsahujú neprehľadné a neúplné informácie. Napríklad vymenujú, čo všetko sa zakazuje a nakoniec dodajú, že tento zoznam ešte nie je úplný. Potom si vlastne môžu vymazávať, koho chcú. Presne v štýle starého komunistického paragrafu o nepriateľoch socialistickej vlasti, pod ktorý sa dá schovať čokoľvek. Pravidlá v Google si nastavili tak, aby mohli konať svojvoľne alebo podľa potrieb tých, ktorí držia prst na tlačidle „zmazať“.

Vysvetlil Vám niekto, čo sa vlastne stalo, či už zo Sme, ktoré dalo formou otázok na Google podnet, alebo priamo zo spoločnosti Google?

Nie, nikto mi nič nevyvetlil, dôvody nepoznám. V pondelok som zverejnil video a v utorok 23. apríla poobede už kanál neexistoval.

Príloha: Igor Bukovský: Keď sa médiá a sociálne siete rozhodnú, že vás zničia, nemusia nič vysvetľovať

Naratívy v súlade s kremľskou propagandou

Viacerí komentátori a redaktori denníka Štandard (napr. Vladimír Palko, Dag Daniš) opakovane čitateľom predkladajú pro-kremľské interpretácie o ruskej invázii na Ukrajinu, kde zdôrazňujú, že za vojnu je zodpovedný Západ, resp. že konflikt bol vyprovokovaný a Rusko tak nenesie jedinečnú a konečnú zodpovednosť za svoje činy. Manipulujú pri tom s faktami a zamlčujú nepohodlný kontext.

KOMENTÁR

Áno, v jednej chvíli vodcovia Západu chceli túto vojnu

Za uplynulý mesiac sa objavili ďalšie dve svedectvá, ktoré potvrdzujú, že ruská invázia, ktorá sa...

Vladimír Palko | 8.2. o 17:10

KOMENTÁR

Traja redaktori Štandardu na ukrajinskom zozname ruských bacilov

Odviedli autori zoznamu za Sorosove peniaze dobrú prácu? Ťažko povedať, záleží na tom, čo Soros...

Vladimír Palko | 5.2. o 18:23

DOMOVSKÁ STRÁNKA > KOMENTÁR

Ako Spojené štáty a Británia blokovali mier na Ukrajine. A dopracovali sa k fatálnej chybe

Boris Johnson a Volodymyr Zelenskyy. Foto: TASR/AP

Dag Daniš | 22.11.2023 o 05:57

🗨️ 71 komentárov 📌 Zdieľať

Nemci vypracovali podrobnú rekonštrukciu mierových rokovaní z marca a apríla 2022, ktoré mohli rýchlo ukončiť vojnu na Ukrajine. Predbežné dohody Ukrajiny a Ruska však zhodili zo stola Británia a Spojené štáty. Konflikt chceli vyriešiť vojensky – porážkou Ruska. Dnes sa ukazuje, že to bola chyba.

Redaktori Štandardu tiež nechávajú pri téme ruskej vojny proti Ukrajine svojim respondentom (takmer výlučne podporujúcim pro-kremľské interpretácie) priestor na šírenie

naratívov, ktoré odvádzajú pozornosť od zodpovednosti Ruskej federácie za útok na Ukrajinu. Identické naratívy šíri aj priama kremelská propaganda, ktorá má snahu preniesť vinu na Západ a odvieť pozornosť od toho, že medzinárodné právo porušila práve Ruská federácia, keď vojensky napadla suverénnu Ukrajinu a dopustila sa [viacerých](#) vojnových [zločinov](#).

Príkladom je rozhovor s bývalým americkým diplomatom Chasom Freemanom: „Legenda americkej diplomacie Chas Freeman: V záujme Slovenska je neutrálna Ukrajina.“ Tento kedysi rešpektovaný diplomat už v marci 2022, mesiac po invázii ruských vojsk do Ukrajiny, dal rozhovor krajne-ľavicovému, [dezinformačnému](#) a [pro-kremelskému médiu Grayzone](#), v ktorom vyslovil často opakovanú tézu ruskej propagandy, že Spojené štáty budú na Ukrajine proti Rusku bojovať „do posledného Ukrajinca“. V rozhovore pre Štandard Freeman len pokračuje v podobnom duchu opakovania interpretácii a tvrdení ruskej propagandy, v rozpore s faktami a medzinárodným právom.

V rozhovore z 11. 4. 2024, ktorý sa venuje vojne na Ukrajine, Freeman na otázku „ako veľmi je dôležité, aby sme dobre pochopili pôvod a príčiny konfliktu? A aké riešenie si viete predstaviť, ktoré by zohľadňovalo skutočné obavy oboch strán?“ odpovedá: „Považujem za zvláštne, že hoci ruská invázia bola z hľadiska medzinárodného práva úplne nezákonná, rovnako nezákonné bolo aj odtrhnutie Kosova od Srbska zo strany NATO, čo vytvorilo precedens pre jednostrannú zmenu hraníc v rámci európskeho priestoru. Preto si myslím, že je veľmi dôležité, aby sme začali Krymom, na ktorom sa konalo niekoľko referend o jeho nezávislosti.“

Ide o príklad argumentačného faulu [whataboutismu](#) (ačohentizmu), keď rečník namiesto zamerania sa na nastolený problém – ruská invázia bola z hľadiska medzinárodného práva úplne nezákonná – prinesie ďalšie obvinenie zdanlivej protistrany – rovnako nezákonné vraj bolo odtrhnutie Kosova, ktoré Západ uznal za legitímne. Vytvára sa tak mylný dojem, že ide o opakujúcu sa prax v medzinárodných vzťahoch.

Argumentom, že uznaním Kosova vytvoril Západ medzinárodný precedens [legitimizoval](#) ruský prezident Vladimir Putin anexiu Krymu v roku 2014: „V situácii, ktorá je úplne rovnaká ako na Kryme, uznal [Západ] odtrhnutie Kosova od Srbska za legitímne a tvrdil, že na jednostranné vyhlásenie nezávislosti nie je potrebné povolenie ústredného orgánu krajiny.“

Na to, že analógia medzi Kosovom a Krymom nesedí poukázali okrem iných aj slovenský [Denník N](#) a [SME](#) ako aj mnohí odborníci na medzinárodné právo, napr. na stránke [Open Democracy](#).

Vyhláseniu nezávislosti Kosova [predchádzala](#) srbská politika genocídy voči Albáncom. No neexistujú dôkazy o tom, že by na Kryme dochádzalo k niečomu podobnému. Deklarácii nezávislosti Kosova predchádzalo deväť rokov úsilia medzinárodného spoločenstva o vyriešenie nejasného štatútu územia, ktoré bolo od vojny pod správou OSN, neskôr EÚ. Po intervencii NATO a misii OSN predstavovala záväzný právny poriadok rezolúcia Bezpečnostnej rady OSN č. 1244, ktorá odmietla zaujať stanovisko ku konečnému štatútu Kosova a ponechala túto otázku na budúce rozhodnutia Bezpečnostnej rady, pričom nebránila ani vyhláseniu nezávislosti. Vyhlásenie nezávislosti Kosova bolo napokon verejným potvrdením politickej reality. Medzinárodný súdny dvor [konštatoval](#), že vyhlásenie nezávislosti Kosova neporušilo medzinárodné právo.

Medzinárodné právo nehovorí nič o secesii na základe referenda. Ukrajinská legislatíva, ktorá bola platným právnym poriadkom na Kryme v období anexie, hovorí, že o odtrhnutí územia [musí](#) hlasovať celá krajina a nielen dotknutá časť. Ani referendum tak nedáva právny základ anexii Krymu Ruskom.

V rozhovore Freeman tiež tvrdí, že krymské referendum v roku 2014 je potrebné považovať za „skutočný prejav vôle ľudu“, ktorý rozhoduje o legitimitě vlády: „Áno. Je úplne jasné, že ľudia na Kryme nechcú byť súčasťou Ukrajiny, a povedali to pri mnohých príležitostiach. Preto referendum z roku 2014, ktoré zorganizovali Rusi – bez ohľadu na to, ako ho zorganizovali – a v ktorom sa drvivá väčšina hlasujúcich vyslovila za odchod z Ukrajiny a pripojenie Krymu k Rusku, treba považovať za skutočný prejav vôle ľudu. Nakoniec, o legitimitě vlády rozhoduje súhlas ovládaných, nie to, čo si myslia zahraničné krajiny alebo aký súhlas vláde udeľujú.“

Zmanipulované a neslobodné referendum nemožno považovať za „skutočný prejav vôle ľudu“. Freeman zavádza a navodzuje dojem, že Krym má byť na základe referenda považovaný za legítimnu súčasť Ruskej federácie, a ignorujú to, že Ruská federácia v skutočnosti nelegálne okupovala a anektovala toto územie a Krym je de iure stále súčasťou Ukrajiny pod ruskou okupáciou. Referendové otázky boli formulované zmätočne, hlasovanie prebiehalo pod nátlakom ruských ozbrojených síl, popri masívnom zastrašovaní, falšovaní hlasov a znemožnení slobodnej diskusie.

Ukrajinská legislatíva **hovorí**, že v prípade referenda o odtrhnutí územia musí hlasovať celá krajina, nielen dotknutá časť. Ukrajinský ústavný súd potvrdil nelegálnosť referenda a za nelegitímne ho považuje aj medzinárodné spoločenstvo, vrátane EÚ, USA a Organizácia pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe. Za neplatné ho označila rezolúcia A/RES/68/262 Valného zhromaždenia OSN o „územnej celistvosť Ukrajiny“ z 27. 3. 2014, ako aj v rade ďalších **nadväzujúcich rezolúcií**.

Standard
Minúta
Politika
Ekonomika
Spoločnosť
Komentár
Regióny
Ďalšie kategórie

DOMOVSKÁ STRÁNKA
ROZHOVOR

Legenda americkej diplomacie Chas Freeman: V záujme Slovenska je neutrálna Ukrajina

Chas Freeman: Zápis rozhovoru

Jonathan McCormick | 11.4. o 11:31 37 komentárov Zdieľať

Keď dôjde k rokovaniu o zastavení palby na Ukrajinu, bude to do veľkej miery za ruských podmienok. Vôbec si nemyslím, že budúcnosť prezidenta Volodymyra Zelenského je istá a je celkom možné, že v Kyjeve dôjde k zmene režimu, hovorí pre Štandard dlhoročný americký diplomat a bývalý veľvyslanec USA v Saudskej Arábii Chas Freeman. Opisuje tiež to, čo považuje za zväčša márnú a neúprinnú snahu Američanov o demokratizáciu sveta. „Väčšinou chceme ľudí, ktorí sú našimi lokajmi, a nie ľudí, ktorí sú nezávislými demokratmi,“ dodáva diplomat.

Chas Freeman strávil 30 rokov v službách vlády Spojených štátov amerických ako diplomat – počas svojej kariéry pôsobil v Indii, Číne, juhovýchodnej Ázii, na Blízkom východe, v Afrike a nakoniec v Európe – a má jedinečnú pozíciu na to, aby nám poskytol informovaný pohľad na dnešné nebezpečné konflikty, ktoré naďalej zúria na Ukrajine, Blízkom východe a potenciálne aj v Číne. Svoju diplomatickú kariéru začal v Indii, potom pôsobil ako hlavný tmočník Richarda Nixona počas jeho historickej návštevy v roku 1972, keď otváral vzťahy s Čínou, a zúčastňoval sa na každom kroku procesu normalizácie vzťahov medzi oboma krajinami. Angažoval sa v Afrike, predovšetkým pri rokovaniach s Fidelom Castrom o odsune kubánskych vojsk z Angoly a s vládou apartheidu v Južnej Afrike o udelení nezávislosti Namibii.

Počas vojny v Perzskom zálive s cieľom oslobodenia Kuvajtu v roku 1991 pôsobil ako veľvyslanec v Saudskej Arábii. Jeho posledná pozícia vo vláde má osobitný význam pre súčasnú vojnu na Ukrajine – ako námestník ministra obrany sa začiatkom 90. rokov priamo podieľal na vypracovaní Partnerstva za mier: európskeho bezpečnostného systému po skončení studenej vojny, ktorého centrom je NATO a ktorý mal pôvodne zahŕňať Rusko aj Ukrajinu.

Ďalší problematický obsah

Denník Štandard predkladá a snaží sa popularizovať aj dezinformačné naratívy z amerických kultúrnych vojen. Napr. Michal Čop v článku **Počet Američanov, ktorí podporujú použitie násilia na obnovenie práva na potrat sa zvyšuje** zo 14. 8. 2023 informuje o tom, že podľa prieskumu Chicagskej univerzity vzrástol podiel Američanov, ktorí „podporujú použitie násilia ako prostriedku na obnovenie 'práva na potrat'.“ Text má formu spravodajského článku a čitateľ môže nadobudnúť dojem, že pro-life aktivisti sú v ohrození, čo má dokazovať aj výskum Chicagskej univerzity. Text Michala Čopa opomína skutočnosť, že **pôvodný prieskum** upozorňuje najmä na reálnu hrozbu krajne pravicového násilia.

SVET

Počet Američanov, ktorí podporujú použitie násilia na obnovenie práva na potrat sa zvyšuje

Pro-life aktivista po útoku v Baltimore. Foto: prinscreen youtube.com/OfficialACLJ

Michal Čop → 14.8. o 08:06

7 Komentárov →

Zdieľať

Prieskum Chicagskej univerzity ukazuje, že podiel Američanov, ktorí podporujú použitie násilia ako prostriedku na obnovenie „práva na potrat“ sa zvýšil z osem na dvanásť percent. Podpora násilia narástla hlavne medzi voličmi demokratov.

Komentátor Dag Daniš využil na konšpiračné špekulovanie aj pokus o atentát na premiéra Roberta Fica. 23. 5. 2024 uverejnil Štandard jeho text s názvom „Keď Facebook vymazal stopy po Jurajovi C., zrejme to bolo na podnet miestneho aktivistu“. Neopodstatnene v ňom špekuluje o akomsi „domorodom aktivistovi“, resp. „pokrokovom cenzorovi“, ktorý sa mal údajne pričiniť, že z Facebooku zmizlo konto strelca, a „dáta stiahol z obehu ešte predtým, ako by sa k nim mohli dostať vyšetrovatelia atentátu“.

Takáto špekulácia je v príkrom rozpore [s faktami](#) a so [známou praxou](#) spoločnosti Meta, ktorá v prípadoch prominentných strelcov alebo inak nebezpečných jedincov, podozrivé profily promptne a bez vyzvania identifikuje, odstráni a dáta o nich ukladá pre vyšetrovateľov. To však nebránilo Dagovi Danišovi vyvolať nenávisť proti vymyslenému aktivistovi a prispieť k propagandistickému diskurzu o údajných škodlivých pokrokových cenzoroch.

DOMOVSKÁ STRÁNKA > KOMENTÁR

Keď Facebook vymazal stopy po Jurajovi C., zrejme to bolo na podnet miestneho aktivistu

Ilustračná fotografia. Zdroj: Profimedia.sk

Dag Daniš | 23.5. o 06:11

106 komentárov Zdieľať

Otázka, kto vymazal históriu Juraja C. na sociálnych sieťach, sa vyriešila rýchlo. Bol to Facebook, respektíve Meta ako správca siete. Zakročili vraj z bezpečnostných dôvodov. Po oznámení Facebooku tu ostáva ešte jedna a oveľa zaujímavejšia otázka: kto dal na to podnet. Je pravdepodobné, že to bol jeden z domorodých aktivistov, ktorí sledujú slovenské online prostredie

Štandard tiež dlhodobo podrobne monitoroval kariéru a nekriticky prezentoval názory amerického televízneho komentátora Tuckera Carlsona. Po Carlsonovom odchode z Fox News Štandard promoval jeho videá na sociálnej sieti Twitter/X.

Stomiliónové interview: Tucker Carlson v domácom väzení v Rumunsku spovedal neslávne známeho Andrewa Tatea

Samuel Kolesár 22.7. o 06:00

Tucker Carlson na Twitteri spochybnil, že za poškodením Kachovky stojí Putin a zaútočil na republikánov. Program videlo už 100 miliónov ľudí

Jaroslav Daniška 6.6. o 12:25

Tucker Carlson ohlasuje začiatok novej relácie na Twitteri. Vo Fox News ho však stále drží zmluva, aj keď ho siahli z obrazovky

Michal Čáp 10.5. o 12:38

Fox News má nový problém. Krátko po takmer miliardovom spore odchádza Tucker Carlson

24.4. o 18:27

Čo ak teraz Rusko pretne podmorské káble? Tucker Carlson vidí za sabotážou Nord Streamu USA

Martin Minka 30.9.2022 o 13:10

Tucker Carlson, dlhoročný komentátor americkej stanice Fox News, bol roky známy šírením [krajne pravicových naratívov](#), konšpiračných [teórií](#) o [covide-19](#), [útokoch na americký Kapitol](#) z 6. 1. 2021, alebo [demografickej Velkej výmene](#).

[Stanicu Fox News musel napokon opustiť](#) po tom, čo sa jeho konšpirácie a klamstvá o falšovaní amerických prezidentských volieb stali súčasťou žaloby spoločnosti vyrábajúcej hlasovacie mechanizmy.

Dag Daniš Carlsonov odchod (vyhodil ho údajne sám konzervatívny mediálny magnát Rupert Murdoch) [vyhodnotil](#) ako „prevalcovanie progresívnou cenzúrou“ a zdôraznil, že považuje Carlsona za „jeden z posledných pilierov kritickej žurnalistiky“. Šéfredaktor Daniška ho v [komentári](#) vykreslil ako novinárskeho hrdinu bojujúceho s oligarchiou.

V septembri 2023 [zarezoval Tucker Carlson rozhovorom s usvedčeným podvodníkom](#), ktorý tvrdí, že videl Baracka Obamu užívať drogy pred tým, než mali spolu homosexuálny styk. Konzervatívny denník Telegraph to [označil](#) za „nové dno konzervativizmu“.

Bola to otázka času. Už aj Tucker Carlson čelí obvineniu z antisemitizmu, vrátil však úder

Juraj Oroš 24.4.2021 o 10:04

Tuckera Carlsona prevažovala progresívna cenzúra

Dag Danis 27.4. o 00:02

Konflikt Tuckera Carlsona s americkou oligarchiou

Jaroslav Daniška 26.4. o 11:37

Napokon v línii normalizovania krajne pravicových postáv publikoval 25. 1. 2024 denník Štandard aj oslavný nekrológ o Milanovi S. Ďuricovi. Čitateľ sa v nekrológu dočítal, že M. S. Ďurica bol „kritizovaný za jeho hodnotenie zodpovednosti a osobnosti Jozefa Tisa“, ako aj to, že vyzýval na jeho svätorečenie. O jeho knihe Dejiny Slovenska a Slovákov autor nekrológu píše: „vyšla postupne až v šiestich vydaniach (naposledy v roku 2021) a patrí medzi najpredávanejšie knihy svojho žánru u nás. Touto knihou a svojim dielom vyvolal Ďurica po roku 1989 ostrú polemiku medzi slovenskými historikmi, zúčastnil sa niekoľkých verejných debát, napriek tvrdej polemike vystupoval s rešpektom k svojim oponentom. Ďurica sa usiloval o iný výklad moderných slovenských dejín, vymedzoval sa voči dedičstvu a vplyvu historikov z obdobia komunizmu, ktorých Ďurica kritizoval za ich výklad dejín. Ďurica bol zase kritizovaný za jeho hodnotenie zodpovednosti a osobnosti Jozefa Tisa, slovenskí historici ako Ľubomír Lipták či Ivan Kamenec mu vyčítali apologetický charakter diela.“

„Iný výklad dejín“ je neprimerane jemné označenie, keďže publikácia je podľa Jara Franeka, bývalého hovorcu Ústredného zväzu židovských náboženských obcí, „mimoriadne tendenčná, obsahuje mnohé pasáže antisemitského, ale aj protičeského, protimaďarského alebo protievanjelického charakteru“ Pracovníci Historického ústavu SAV skonštatovali, že výber faktov „je často náhodný a tendenčný, ich interpretácia vo veľmi príkrom rozpore so súčasnou úrovňou poznania, ku ktorému sa dopracovala historická veda. Oživuje staré, dávno prekonané mýty, obsahuje mnoho nepráv a mystifikácií“ ako aj „celé množstvo zásadných omylov a chybných interpretácií.“ Historik a germanista Miloslav Szabó v rozhovore pre teologický magazín Salve (4/2023) konštatuje, že Ďurica bol „apologét Tisa a Slovenského štátu“, ktorého „nábožensky prifarbené mýty“ v porevolučnom období „obsadili prázdny

priestor, ktorý tu zostal po komunistickej propagande“. Historik Anton [Hruboň poznamenáva](#), že Ďurica sa pokúšal z Jozefa Tisa vyrobiť kult „politického génia“ hodného blahorečenia a svätorečenia“. Napokon aj šéfredaktor konzervatívneho webu Postoj [označil](#) jeho dielo za „tendenčný a táborový obraz moderných slovenských dejín,“ v ktorých sa miešali fakty s legendami a za „propagandu,“ ktorá skomplikovala, aby „sa slovenský katolicizmus rýchlejšie vyrovnal s týmto úsekom dejín“.

Standard

Mediá Politika Ekonomika Spoločnosť Komentár Regiony Ďalšie kategórie

DOMOVNÁ STRÁŇK > NEKROLOG

Vo veku 98 rokov zomrel profesor Milan S. Ďurica

Milan S. Ďurica (1928-2026) Foto: TASO/Hudák Ďurica

26.1. a 1434 17 komentárov Zdieľať

Dnes krátko popoludní zomrel vo veku 98 rokov historik a salezián Milan S. Ďurica. Skonal vo svojom byte v Bratislave, odišiel v tichosti a na starobu, redakciu o tom informoval Jozef Rydlo.

Katolícky kňaz a profesor Padovskej univerzity Milan S. Ďurica patril medzi výrazných predstaviteľov slovenského exilu, jeho kniha *Dejiny Slovenska a Slovákov* vyšla postupne až v šiestich vydaniach (naposledy v roku 2021) a patrí medzi najpredávanejšie knihy svojho žánru u nás. Touto knihou a svojim dielom vyvolal Ďurica po roku 1989 ostrú polemiku medzi slovenskými historikmi, zúčastnil sa niekoľkých verejných debát, napriek tvrdej polemike vystupoval s rešpektom k svojim oponentom. Ďurica sa usiloval o iný výklad moderných slovenských dejín, vymedzoval sa voči dedičstvu a vplyvu historikov z obdobia komunizmu, ktorých Ďurica kritizoval za ich výklad dejín. Ďurica bol zase kritizovaný za jeho hodnotenie zodpovednosti a osobnosti Jozefa Tisa, slovenski historici ako Ľubomír Lipták či Ivan Kamenec mu vyčítali apologetický charakter diela.

K zásluhám profesora Ďuricu patrilo, že slovenskú historiografiu obohatil o prácu so zahraničnými archívmi, často čerpal z talianskych a vatikánskych archívov, ktoré dovtedy u nás neboli známe.

K jeho práci patrilo aj to, že k téme Slovenského štátu a osobnosti prezidenta Jozefa Tisa zastával osobne angažovaný postoj, napríklad knihu *Jozef Tiso. Životopisný profil* zakončil výzvou na jeho svätorečenie. V svojom diele sa usiloval dokázať, že prezident Tiso neniesol zodpovednosť za deportácie slovenských Židov, tú podľa neho niesli iné orgány vtedajšieho štátu.

Záver

Denník Štandard sa prezentuje ako konzervatívny a má viacero znakov, ktoré sú štandardom v médiách s dôveryhodným obsahom – napríklad zverejňovanie mien autorov textov, či transparentný prehľad akcionárov. Vo svojej redakčnej práci sa však denník Štandard sústreďuje prevažne na správy a komentáre, ktoré majú vykresliť údajný úpadok a zlyhania Západu, alebo ohrozenie Západu v jeho etnickej, kultúrnej, náboženskej a ideologickej podobe. Opakovane normalizuje a prináša do verejného diskurzu osobnosti a naratívy krajnej pravice, cez ktoré ponúka čitateľom alternatívny svet plný ideologického ohrozenia a neustáleho rozhorčenia. Vo svojich textoch často emocionálne manipuluje a selektívne informuje o citlivých témach ako migrácia, práva LGBTI+ ľudí, alebo vojna proti Ukrajine. Dáva opakovane priestor respondentom, ktorí šíria tvrdenia v rozpore s vedeckými

poznatkami, napr. o ochorení covid-19, alebo o LGBTI+ ľuďoch. Napokon v textoch o vojne proti Ukrajine často ponúka články a rozhovory, ktoré predkladajú čitateľom pro-kremel'skú interpretáciu tejto vojny, podľa ktorej je za vojnu zodpovedný práve Západ.

Aktualizácia 7. 12. 2023: [Reakcia autora na rozporné články Štandardu](#)

Aktualizácia 29. 7. 2024: [Štandard zatiaľ na súde neuspel a ostáva na zozname Konšpirátorov](#)

Aktualizácia 19. 3. 2025: [Súd zamietol žalobu Štandardu voči projektu Konšpirátori.sk](#)